

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Kladně rozhodl v hlavním líčení konaném dne 7. 12. 2023 v senátu složeném z předsedy senátu Mgr. Štěpána Jirounka a přísedících Evy Fleisleberové a JUDr. Barbory Zahálkové

t a k t o :

obžalovaný

F [REDACTED] T [REDACTED]

narozený dne [REDACTED] v Istibanje, státního příslušníka Republiky Severní Makedonie, trvale bytem [REDACTED], [REDACTED], fakticky neznámého pobytu, proti němuž je vedeno řízení proti uprchlému podle § 302 a násl. trestního řádu,

j e v i n e n, ž e

od blíže nezjištěné doby v druhé polovině roku 2019 do prosince roku 2020 ve společně obývaném bytě na adrese [REDACTED], [REDACTED], soudní okres Kladno, soustavně psychicky i fyzicky týral poškozenou H [REDACTED] K [REDACTED], s níž sdílel domácnost, a to tím způsobem, že na ni neustále křičel, vyžadoval od ní poslušnost, fyzicky ji nejméně dvakrát do týdne napadal, a to zejména pokud projevila vlastní názor, fackoval ji, bil ji do nosu, do čela, do kolen či do oblasti břicha, přesvědčoval ji, že je jeho družka, ačkoliv ona jej za druha nepovažovala, nicméně s ohledem na svůj finanční příjem si nemohla dovolit se ze společného

obydlí odstěhovat, neustále vyžadoval po poškozené pohlavní styk, a to i několikrát denně, čemuž poškozená vyhověla jen proto, aby se k ní choval slušně, přičemž pokud mu nevyhověla, tak ji bil, a následně od prosince 2020 do 11. 6. 2021 ve společně obývaném bytě na adrese [REDACTED] 150 00 Praha 5, poté, co se poškozená zotavila z nemoci, kdy o ni pečoval, na ni nejprve začal naléhat s nejrůznějšími výčitkami, a když se její zdravotní stav zlepšil a nastoupila do práce, uchýlil se znovu k fyzickému napadání, kopal jí do kolen, ačkoliv věděl, že trpí jejich onemocněním, se záměrem odradit ji od opuštění společné domácnosti ji verbálně a fyzicky napadal, v květnu 2021 ji škrtil a zbil ji tak, že měla viditelné podlitiny na krku, v důsledku čehož pociťovala poškozená stud a ponížení a rozhodla se ze společně obývaného bytu odstěhovat, neboť soužití již nadále nebyla schopna vydržet,

t e d y

týral jinou osobu žijící s ním ve společném obydlí a čin páchal po delší dobu,

č í m ž s p á c h a l

zločin týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, 2 písm. d) trestního zákoníku,

a o d s u z u j e s e

podle § 199 odst. 2 trestního zákoníku k nepodmíněnému trestu odnětí svobody v trvání 3 (tří) roků.

Podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku se pro výkon trestu zařazuje do věznice s ostrahou.

O d ů v o d n ě n í :

1. Na základě provedeného dokazování dospěl soud ke skutkovému závěru tak, jak je uvedeno ve výrokové části tohoto rozhodnutí. Vycházel přitom z výpovědi poškozené, která byla podpořena výpověďmi svědků I. [REDACTED] K. [REDACTED], T. [REDACTED] Š. [REDACTED], Z. [REDACTED] F. [REDACTED] a Z. [REDACTED] K. [REDACTED] a dále listinnými důkazy.
2. Obžalovaný v procesním postavení obviněného nevypovídal, když podal v dané věci pouze vysvětlení a následně se mu již usnesení o zahájení trestního stíhání (bylo doručeno až obhájci) nedařilo doručit, takže bylo vedeno a stále je řízení proti uprchlému.
3. V dané věci byla v přípravném řízení vyslechnuta poškozená I. [REDACTED] K. [REDACTED], která však v průběhu trestního řízení zemřela (viz úmrtní list), a proto soud její výpověď z přípravného řízení přečetl. V přípravném řízení poškozená vypověděla, že obviněného naposledy viděla dne 16. 6. 2022. Od té doby ji nekontaktoval a neví, kde se zdržuje. Poškozená bydlela asi od roku 2017 v [REDACTED] v bytě o velikosti 2kk, nejprve se synem, ten se na Vánoce roku 2018 odstěhoval. Za byt hradila 12.000 Kč a dále poplatky, a tak se s někým chtěla podělit o nájem. Kamarádka jí v roce 2019 seznámila s obžalovaným, který se někdy v srpnu nebo září 2019 do bytu nastěhoval. Zpočátku žili vedle sebe jako spolubydlíci. Poškozená však situaci asi špatně

vyhodnotila, neboť po ní začal požadovat pohlavní styk. S tím od začátku nesouhlasila, nicméně nezbylo jí nic jiného. Pohlavnímu styku se nebránila. Obžalovanému vyhověla, aby měla klid a pohodu. Pokud mu nevyhověla, byla zbita. Poprvé se tak stalo cca po čtvrt nebo po půl roce. Obžalovaný požadoval styk několikrát denně. Poškozená raději mlčela a udělala to, co on chtěl. Pokud mu vyhověla, byl velice milý a staral se o ni. V době, kdy byla nemocná, se o ni staral. V době, kdy se přestěhovali do ulice [REDAKCE], byla nemocná, asi 4 měsíce strávila v nemocnici. To se o ni staral. Jakmile se začala uzdravovat, změnil se a stres začal znovu. Už v [REDAKCE] ji fyzicky napadal, a to minimálně dvakrát do týdne. Vše souviselo s pohlavním stykem nebo s tím, že projevila vlastní názor. Žena pro něj nic neznamena. Byl hlasitý, když mu však poškozená řekla, aby se ztišil, tak mu přeskočilo a bylo zle, že mu nemá co říkat. Když projevila vlastní názor, dostala facku nebo ji udeřil do nosu, do čela, do kolen, přičemž věděl, že kolena má špatná. Případně jí udeřil do břicha, neboť to nebylo vidět. Policii posílala fotografie ze dne, kdy ji škrtil. To bylo na nové adrese. Z [REDAKCE] se odstěhovali, neboť jim paní domácí dala výpověď z důvodu hlasitých projevů a hlasitých hádek. Poškozená se snažila obžalovanému dát za pravdu nebo s ním nekomunikovat, neboť věděla, že to všichni slyší. Sama na něj křičet nedokázala, neboť se bála, že by vše bylo ještě horší. Následně se odstěhovali na [REDAKCE] do Prahy do pronajatého bytu. Zde obžalovaný na jednoho souseda vyrukoval s kladívkem, že mu rozbije hlavu. Vlastník nemovitosti je vzhledem k hlasitým projevům opět vyhodil. Na [REDAKCE] bydleli necelý rok. V té době marodila, přičemž se o ni obžalovaný staral. Asi čtvrt roku po návratu z nemocnice však stres začal znovu. Opět to bylo spojeno s pohlavním stykem. Říkal jí, že je náruživý. Poškozená však neměla po návratu z nemocnice náladu. Když si pak našla práci, začal jí vyčítat, že má jiného chlapa. To nebyla pravda. Poškozená navíc obviněného nikdy nebrala jako partnera, on to tak bral. Když mu řekla, že ho jako partnera nebere, vždy se rozčílil a nechtěl to pochopit. I v této době docházelo k fyzickým útokům z jeho strany. V jednom případě jí dal ránu pěstí a vyrazil jí dva přední zuby. Po nemoci měla oslabenou sklovinu. Dále ji naschvál kopal do kolen, ačkoliv věděl, že na ta kolena nemůže. Obžalovanému nechce ublížit, jen už nechce, aby to udělal další ženě. V té době to bylo hrozné a ponižující. Poškozená si řekla, že už to takto dále nejde, že to nemá zapotřebí. Takže se z [REDAKCE] odstěhovali. Obžalovaný si myslel, že se tam nastěhují spolu, to si však poškozená již neodkázala představit. Obžalovaný jí následně do bytu docházel pomáhat s úpravami. V té době mezi nimi docházelo k pohlavnímu styku, neboť říkal, že za pomoc musí dostat odměnu. Poškozená s tím souhlasila. Vše vyústilo dne 18. 6. 2022. Přišel opilý a požadoval pohlavní styk. Jelikož byl opilý, tak ho poškozená odmítla. Současně říkal, že má hlad. Toho se poškozená chytla a řekla mu, že půjdou na jídlo do hospody. Šli tedy ven. To bylo pro poškozenou důležité. Když šli dolů ze schodů, tak na posledním schodu upadl, jen tam ležel a chrčel. Následně mu zavolala záchranku. Obžalovaný měl vždy v batohu jednu nebo dvě lahve alkoholu. Vodku si dávali spolu. Když má poškozená volno, tak se napije. Obžalovaný konzumoval alkohol každý den. Když se napil, tak začal křičet. Raději pak souhlasila se vším, jen aby nebyla bita. S chováním obžalovaného se svěřila pouze kolegovi až po oznámení na policii. Předtím nikomu, neboť se styděla. Odstěhovat se nemohla kvůli finanční stránce. Finančně by to nezvládla. U bití nikdo nikdy nebyl. Možná mohl někdo někdy něco slyšet.

4. Svědkyně I. K. [REDAKCE] vypověděla, že poškozená bydlela v bytě, který jsem jí pronajímala. Přišla se synem a bydleli tam nějakou dobu. Pak zjistila, že má poškozená zřejmě problém s alkoholem. Syn se odstěhoval, finančně to asi nemohla dávat a kamarádka jí zprostředkovala pana F. [REDAKCE], znala ho jako pana F. [REDAKCE]. S bydlením F. [REDAKCE] v bytě souhlasila a nějakou dobu to dělalo dobrotu, ale pak začaly problémy. V domě jsou dva vchody do dvou bytů, jeden obývala ona a druhý poškozená s panem F. [REDAKCE]. Z bytu se ozýval hluk, poté tam byly i rány. Proto je tedy upozornila na to, že má dobré sousedy, že to asi slyší více, neboť je tam úzká ulička, takže jinak by už volali policii. Upozornila je na to, aby se zklidnili, že bych jim jinak musela dát výpověď, že nechce žádné problémy. Na dva měsíce ty problémy trochu ustaly,

poté to začalo nanovo. Většinou to nejvíce bylo o víkendu, když se asi napili. Zašla tam a řekla jim, že dává dvouměsíční výpověď, ať si něco najdou, že končí. Alkohol cítila, viděla i láhve. Poškozená byla asi alkoholička. Hlučnější byl pan F. Měli tam lavičku, on si na tu lavičku sednul a bylo to jak na Balkáně, protože telefonoval s rodinou. Poté se zavřeli do bytu a nahoru byly slyšet rány a křik. Ale konkrétně, o čem se bavili, to nebylo slyšet. Byl slyšet křik spíše jeho, to bylo pronikavější. Paní K. neslyšela. Podle svědkyně se tam nedělo nic dobrého, působilo to na ni špatně a z toho důvodu jim dala výpověď. Měla pocit, že se tam stane něco špatného, proto to řešila tímto způsobem. Měli jednu poštovní schránku, jim chodili dopisy a ona jim občas musela poštu zanést. Po jednom víkendu, kdy tam byl hluk, tak t'ukala, nesla poškozené dopis a ona měla modřiny. Měla monokl a byla pomlácená. Ptala se, co se stalo, ona jí řekla, že upadla a nikdy neřekla, že by jí nějak napadl. Svědkyně si však myslela, že je tam násilí ze strany F. Jednou jí poškozená mezi řečí řekla, že pro něj ženy nemají žádnou hodnotu. Nikdy jí ale nepřiznala, že by jí uhodil, ani nic takového neviděla. Ke svědkyni se choval s respektem, nabízel se jí pomoc, to ale odmítla. Když tam nesla poštu, viděla na poškozené modřiny. Poté měla poškozená něco s rukou, byla tam snad i sanitka. Skládala se z toho taková mozaika. S panem F. tam bydleli do roku 2020, kdy v červnu jim dala výpověď. Když se on nastěhoval, asi viděl tu slabost poškozené a připadalo mu, že poškozené alkohol ještě nabízí, aby jí mohl ovládat. Alespoň to byl její dojem. Sousedi jí říkali, že je to tam „Itálie“, proto chtěla, aby se zklidnili, ale věděla, že to nebude mít dlouhé trvání.

5. Svědek Z. K. vypověděl, že v dubnu 2021 prováděli rekonstrukci na adrese [redacted] Praha – Smíchov. V průběhu rekonstrukce chodil po schodišti, přičemž potkával obžalovaného, s nímž se dal čas od času do hovoru. Když prováděli bourací práce, obžalovaný jim pomáhal. Za to mu zaplatili. Jednoho dne v neděli v průběhu provádění bouracích prací ve vedlejším bytě slyšel hluk. Obžalovaný s jeho družkou na sebe řvali. Svědek na ně zaklepal. Obžalovaný přes dveře zakřičel, že nemají dělat rámus. Po chvíli dohadování přes dveře obžalovaný z bytu vyběhl s palíčkou v pravé ruce. Držel ji podél těla. Křičel na svědka a hrnul se na něj. Byl zjevně pod vlivem alkoholu. Svědek mu říkal, ať se uklidní. On se uklidnil a zašel zpět do bytu. Svědek následně hovořil s vlastníkem domu, načež dostal obžalovaný z bytu výpověď. Jinak měl svědek s obžalovaným vztah dobrý. Obžalovaný a jeho družka na sebe občas řvali, bylo to oboustranné. Byl však slyšet hlavně obžalovaný, který byl agresivnější, když byl opilý. Poškozenou byla spíše tichá myš. Občas mu ukazovala modřiny.
6. Svědkyně T. Š. vypověděla, že poškozenou zná od doby, kdy nastoupila do Lidlu na adrese Na Poříčí v centru Prahy. To bylo v listopadu 2021. Obě pracovaly jako pokladní. Zřídka se potkaly, a pokud ano, hovořily spíše o pracovních věcech. Na jaře 2022 měla poškozená dlouhodobou nemocenskou, a tak si vyměnily telefonní čísla, aby si mohly vyměňovat informace z práce. Někdy v červnu 2022 přestoupila poškozená do nově otevřeného Lidlu u Václavského náměstí. Asi o měsíc později tam byla přerazena i svědkyně. Když měly společnou odpolední směnu, šly spolu na metro, přičemž si povídaly o soukromých věcech. Svědkyně se dozvěděla, že poškozená měla manžela, který zemřel na rakovinu. V době Vánoc se zmínila, že se nebaví se synem, že je možná i babička, ale neví. Občas se zmínila o pánské návštěvě, případně o tom, že jí někdo bude dělat opravu. Mluvila v tom smyslu, že on by jí chtěl, ale ona jeho ne. Po smrti poškozené se dozvěděla, že jí měl s hledáním bytu pomoci nějaký Makedonec. Říkala, že za ní chodil na byt. Když za ní jednou přišel, měl jí říct něco sprostého. On měl upadnout. Svědkyni se svěřila s tím, že se bojí reakce obžalovaného v návaznosti na to, že má jít vypovídat.
7. Svědkyně Z. F. vypověděla, že se s poškozenou (sestrou) asi devět let nevidaly, ale byly spolu v kontaktu přes sociální síť. V rámci komunikace se jí poškozená svěřila s tím, že má útrapy s Makedoncem, s nímž žije. Jednou jí poslala fotku, že jí zbil. Měla k dispozici emailovou komunikaci z května 2021 a března roku 2022, ze které vyplývá, že přítel poškozenou nějakým způsobem týral. Psala jí, že jí mlátí, napadá, měla i vyražený zub,

neviděla na oko. V roce 2022 se od něj poškozená odstěhovala. Byt, do kterého se odstěhovala, jí měl sehnat právě tento přítel. Měl jí mnohokrát za den volat. Jednou jí poškozená sdělila, že jí stejně najdou mrtvou v kontejneru a že se bojí chodit z práce. Když se dozvěděla, že jej vyhostili, byla už klidnější. Problém s alkoholem asi měla, našlo se u ní mnoho prázdných lahví.

8. Dále měl soud k dispozici listinné důkazy. Poškozená založila do spisu fotografie znázorňující zranění na krku a pravé tváři po napadení obžalovaným. Z úředního záznamu o uskutečněném telekomunikačním provozu soud zjistil četnost hovorů mezi obžalovaným a poškozenou. Ze smlouvy o nájmu bytu uzavřené mezi J. [REDAKCE] I. [REDAKCE] a F. [REDAKCE] T. [REDAKCE] dne 20.12.2020 soud zjistil, že obžalovaný měl v podnájmu byt na adrese [REDAKCE], Praha 5. Z trestního příkazu Obvodního soudu pro Prahu 3 ze dne 17.6.2015, sp.zn. 1T 19/2015 soud zjistil, že byl obžalovaný uznán vinným přčinem nebezpečného pronásledování dle § 354 odst. 1, 2 trestního zákoníku a byl mu uložen podmíněný trest ve výměře 10 měsíců s podmíněným odkladem na 3 roky. Z rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 3, sp.zn. 15T 111/2015 ze dne 25.11.2015 ve spojení s rozsudkem Městského soudu v Praze sp.zn. 6To 423/2015 pak soud zjistil, že byl obžalovaný odsouzen za týž přčín a dále za přčín dle § 353 odst. 1, 2 a přčín dle § 337 odst. 1 trestního zákoníku k nepodmíněnému trestu odnětí svobody v trvání 18 měsíců se zařazením do věznice s dozorem. V obou shora uvedených případech byl přčín nebezpečného pronásledování spáchán na poškozené E. [REDAKCE] J. [REDAKCE], bývalé družce obžalovaného. Z emailové korespondence ošetřujícího lékaře soud zjistil, že dne 20.6.2022 byla poškozená ošetřena v souvislosti s napadením od expřítele, kdy jí měl udeřit do brady a úst. Na bradě měla hematom. Z rejstříku trestu obžalovaného soud zjistil, že tento má 2 záznamy, oba se týkají shora uváděné trestné činnosti, tedy trestné činnosti, pro níž je nyní souzen. Z emailové komunikace poškozené se svojí sestrou ze dne 17.3.2022 soud zjistil, že se poškozená sestře svěřovala, že jí přítel bije do krve a psychicky ji vydírá. V emailu z 10.5.2021 se svěřovala, že byla zmlácena do krve, kdy má oteklou pusou a nevidí na oko, k čemuž přiložila fotodokumenatci.
9. Na základě shora uvedeného dospěl soud k závěru, že se obžalovaný shora popsaného jednání skutečně dopustil. Obžalovaný, který věděl, že je proti němu vedeno trestní řízení, zvolil cestu „vyhýbání se“ a tak soud nemohl pracovat s jeho verzí k případu, nicméně s ohledem na všechny ostatní ve věci provedené důkazy je možné učinit bez jakýchkoliv pochybností závěr, že obžalovaný psychicky i fyzicky týral poškozenou H. [REDAKCE] K. [REDAKCE], s níž sdílel společnou domácnost, když na ni neustále křičel, vyžadoval od ní poslušnost, fyzicky ji nejméně dvakrát do týdne napadal, fackoval ji, bil ji do nosu, do čela, do kolen či do oblasti břicha, přičemž poškozená nemohla s ohledem na svůj příjem domácnost opustit, neustále vyžadoval po poškozené pohlavní styk, a to i několikrát denně, čemuž poškozená vyhověla jen proto, aby se k ní choval slušně, přičemž pokud mu nevyhověla, tak ji bil, a následně v době, kdy se zotavovala po nemoci a když se její zdravotní stav zlepšil a nastoupila do práce, uchýlil se znovu k fyzickému napadání, kopal jí do kolen, ačkoliv věděl, že trpí jejich onemocněním, přičemž v květnu 2021 ji škrtil a zbil ji tak, že měla viditelné podlitiny na krku, v důsledku čehož poškozená pocítovala poškozená stud a ponížení a rozhodla se ze společně obývaného bytu odstěhovat, neboť soužití již nadále nebyla schopna vydržet.
10. Takový závěr mohl soud učinit zejména na základě výpovědi poškozené, když tato spontánně vypověděla a pospala všechna jednání, kterých se obžalovaný vůči ní dopustil. Její výpověď pak nebyla vedena snahou obžalovanému uškodit, ale zabránit jeho případnému násilnému jednání. Soud její výpovědi uvěřil, když tuto výpověď potvrzovaly i další důkazy ve věci provedené. Zejména svědecké výpovědi. Byť žádný z dalších svědků přímo neviděl nějaké hrubé jednání ze strany obžalovaného ve vztahu k poškozené, potvrzovali tito svědci, že k takovému jednání dochází, přičemž nejenom ze svědeckých výpovědí mohl soud usuzovat na násilné a vulgární jednání ze strany obžalovaného. Předně soud z dalších důkazů zmiňuje

výpověď svědkyně K [REDACTED], která poskytla byt poškozené, k níž se za nějakou dobu nastěhoval i obžalovaný. Protože bydlela hned vedle nich v jednom domě, mohla a opakovaně slyšela z bytu křik a rány, které neustaly ani poté, co je vyzvala ke zklidnění situace. Ze situace v bytě neměla dobrý pocit, a proto se nakonec rozhodla dát nájemníkům výpověď. Sice nikdy nic neviděla, ale myslela si, že je tam ze strany obžalovaného násilí. Poškozená jí to nepřiznala, ale jednou, když jí nesla poštu, měla monokl a byla pomlácená. Mezi řečí jí pak řekla, že pro obžalovaného ženy nic neznamení. I další svědci pak hovořili o násilí ze strany obžalovaného (přítele poškozené). Sestra poškozená Z [REDACTED] F [REDACTED] popsala, jak se jí sestra v emailu svěřila o násilí ze strany přítele, kdy byla zbita do krve, měla oteklou pusou a neviděla na oko, což i poškozená sestra doložila fotodokumentací, která byla rovněž k důkazu provedena. Jsou to sice důkazy zprostředkované od poškozené, nicméně vypovídají o tom, že situace byla pro poškozenou tak neúnosná, že se s ní musela někomu svěřit. Fotografie pak dokládají, že k násilnému jednání skutečně muselo docházet, neboť si lze stěží představit, že by si poškozená taková zranění způsobila sama. Svědek K [REDACTED] pak potvrdil agresivní povahu obžalovaného. Byť opět přímo neviděl žádné násilí ve vztahu k poškozené, popsal, že na sebe dost často křičeli a hlavně, že obžalovaný, zejména když byl opilý, byl agresivní i na něho, když na svědka vyběhl s paličkou. Dále popsal i situaci, kdy mu měla poškozená ukazovat modřiny na svém těle. I z poskytnuté zdravotní dokumentace, byť byla zaslána emailem, vyplývá, že poškozená měla být napadána obžalovaným. Svědkyně Š [REDACTED] hovořila o strachu poškozené z přítele. V neposlední řadě je třeba připomenout, že je z předchozích rozhodnutí soudů patrné, že obžalovaný k podobnému jednání sklony má.

11. Dle názoru soudu tak všechny provedené důkazy do sebe zapadají, tvoří ucelený řetězec a je tak možné, pokud jde o přesné vyličení toho, co se skutečně odehrálo, vycházet z výpovědi poškozené H [REDACTED] K [REDACTED]. S ohledem na ostatní provedené důkazy nemá soud důvod jakkoliv o její výpovědi pochybovat, neboť všechny provedené důkazy jí podporovaly. Soud tak dospěl k závěru, že se obžalovaný shora popsaného jednání skutečně dopustil.
12. Na základě provedení dokazování tak soud dospěl k závěru, že obžalovaný svým jednáním naplnil všechny znaky skutkové podstaty zločinu týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, 2 písm. d) trestního zákoníku, když týral jinou osobu žijící s ním ve společném obydlí a čin páchal po delší dobu. Svým jednáním vystavoval po dobu společného soužití, tedy po dobu více než 1 roku poškozenou neustálému fyzickému a psychickému tlaku, kdy docílil toho, aby se mu poškozená v mnoha ohledech z důvodu strachu podvolila. Neváhal poškozenou opakovaně fyzicky i psychicky napadat, což vedlo k pocitu strachu a rezignaci poškozené. Jeho jednání bezpochyby naplnilo znaky týrání, neboť poškozená byla dlouhodobě vystavena tvrdému fyzickému i psychickému útlačku, který bezpochyby zanechal velký šrám na její duši, což dokládá i předložená komunikace se sestrou.
13. Při stanovení druhu trestu a jeho výměry přihlédl soud k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu, k poměrům pachatele, k jeho dosavadnímu způsobu života a k možnosti jeho nápravy. Pokud jde o povahu a závažnost spáchaného jednání, pak soud musí konstatovat, že se obžalovaný dopustil velmi závažného jednání, při němž fyzicky i psychicky napadal osobu blízkou, navíc bezpochyby fyzicky slabší. Je sice pravdou, že partnerské soužití sebou často přináší mnoho konfliktů a problémů, plodí mnoho emocí, to však nemůže odůvodnit zejména opakované fyzické napadání poškozené, jak to učinil obžalovaný. Je třeba si uvědomit, že jednání obžalovaného, které trvalo po dobu minimálně shora uvedenou, negativně působilo na psychickou i fyzickou stránku poškozené, která ze strachu před obžalovaným, který měl být jako její partner spíše její oporou, rezignovala na normální způsob života. Takové jednání dle názoru soudu bezpochyby překračuje meze tolerovatelného řešení sporů v rámci trvajících partnerství a vykazuje znaky jednání společensky velmi škodlivého. Pokud jde o osobu obžalovaného, je třeba zdůraznit, že obžalovaný má k takovému jednání sklony, když byl v minulosti za obdobné jednání opakovaně odsouzen, dokonce i k nepodmíněnému trestu

odnětí svobody, přesto to nevedlo k jeho nápravě. Polehčující okolnosti soud neshledal žádné. Přitěžující okolností je, že se v nyní souzeném případě dopustil trestné činnosti, při níž úmyslně ohrozil zdraví a svobodu jiné (blízké) osoby, přičemž využil její bezbrannosti a jeho jednání sebou pro poškozenou přineslo nepříznivé následky v psychické i fyzické rovině. Zejména s ohledem na závažnost jednání obžalovaného a skutečnost, že byl za obdobné jednání v minulosti odsouzen a nenapravil jej ani nepodmíněný trest odnětí svobody, dospěl soud k závěru, že je třeba uložit v daném případě znovu trest nepodmíněný. S ohledem na použitou právní kvalifikaci dle § 199 odst. 2 trestního zákoníku se soud pochyboval v rozmezí 2 až 8 let. Jako přiměřený pak soud zejména s ohledem na již předchozí odsouzení stanovil trest odnětí svobody ve výměře 3 roků, tedy trest v dolní polovině, nikoliv však na samé spodní hranici zákonné trestní sazby, pro jehož výkon zařadil obžalovaného dle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku do věznice s ostrahou. Takto uložený trest bude na obžalovaného dle názoru soudu náležitě působit a povede k jeho nápravě a možná i k přehodnocení některých důležitých životních postojů.

Poučení:

Proti rozsudku lze podat odvolání. Rozsudek může odvoláním napadnout:

- a) státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku,
- b) obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká,
- c) zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci,
- d) poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

V neprospěch obžalovaného může rozsudek napadnout odvoláním jen státní zástupce; toliko pokud jde o povinnost k náhradě škody, má toto právo též poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody. Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Státní zástupce může tak učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný zbaven způsobilosti k právním úkonům, nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce.

Odvolání se podává u soudu, proti jehož rozsudku směřuje (u Okresního soudu v Kladně), a to do osmi dnů od doručení opisu rozsudku. Odvolání musí být ve shora uvedené lhůtě, nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu 1. stupně, podle § 251 trestního řádu také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i z části ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy. O odvolání proti rozsudku Okresního soudu v Kladně rozhoduje nadřízený krajský soud - Krajský soud v Praze.

Kladno 7. prosince 2023

Mgr. Štěpán Jirounek v.r.
předseda senátu